

Arrest

nr. 38 685 van 12 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. COUDER en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van gemengde Georgisch-Ossetische afkomst, bent in 1941 in het dorp Zemochandaki in de regio Kaspi geboren. U werkte als plaatsvervangend directeur van een supermarkt in de wijk Gldani in Tbilissi. Ongeveer in 2002 verliet uw vrouw, GERMANOZASHVILI Zaira (o.v. 5.489.960), samen met uw kleinzoon, BEDIANASHVILI Tornike (o.v. 5.500.900), Georgië. Ze reisden naar België waar ze op 31 juli 2003 samen een asielaanvraag indienden bij de Belgische autoriteiten. Op 28 juni 2005 nam ik aangaande hun asielaanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Het beroep dat ze hiertegen bij de Raad van State indienden werd verworpen. U heeft twee dochters. Uw dochter Nana woont volgens u in Rusland. Uw dochter Marina woont met haar man in Frankrijk. Haar man ging naar Frankrijk voor een medische behandeling. In 1997 sloot u zich aan bij de geloofsgemeenschap van vader Vasili, die zich inzette voor de bescherming van het orthodoxe geloof

en acties ondernam tegen sektes zoals de getuigen van Jehova. Op 11 maart 2004 werd op de radio gezegd dat vader Vasili moest worden opgepakt. U ging hierop naar de kerk en bewaakte vader Vasili samen met andere geloofsgenoten. In de vroege ochtend van 12 maart 2004 werd vader Vasili door uw autoriteiten opgepakt. Er werd gevochten. U werd toen samen met andere geloofsgenoten ook meegenomen en gedurende twee weken vastgehouden in het politiebureau van Gldani. De politie wilde informatie van u vernemen die tegen vader Vasili zou kunnen worden gebruikt. Een politiemedewerker met de bijnaam Zjorika eiste dat u hem informatie over vader Vasili zou doorspelen. Aangezien de autoriteiten echter geen bewijzen tegen u konden voorleggen, werd u vrijgelaten. Omwille van deze problemen en omdat u een auto wilde kopen, verliet u begin mei 2005 Georgië en reisde u per vliegtuig met een Schengenvisum naar Nederland. U reisde verder naar België en ging bij uw vrouw wonen. U vroeg echter geen asiel aan in België, waar u zo'n vier jaar illegaal verbleef. Begin 2009 liet u uw huwelijk, dat in 2005 officieel ontbonden werd, opnieuw registreren op het Georgische consulaat in Brussel. Aangezien u het beu was om in België geen verblijfspapieren te hebben en u bovendien vernomen had dat vader Vasili intussen was vrijgekomen, keerde u rond 1 maart 2009 met iemand die naar België was gekomen om een auto te kopen terug naar Georgië. U merkte dat de politieke situatie er tijdens uw afwezigheid op achteruit was gegaan. Hoewel u nooit lid bent geweest van een politieke partij, nam u deel aan de protestacties die door de oppositie werden georganiseerd. Uw problemen die u genoodzaakt hebben uw land definitief te verlaten begonnen op de avond van 6 mei 2009. Op die dag nam u deel aan een protestactie voor het ministerie van Binnenlandse Zaken, die tot doel had drie mensen die deel uitmaakten van de staf van de oppositie vrij te laten. De politie begon een van de betogers te slaan waarop de gemoederen verhit raakten. De politie viel betogers, onder wie uzelf, aan. U moest samen met vele andere betogers voor verzorging naar het ziekenhuis. De volgende dag, op 7 mei 2009, haalde Zjorika, de rechercheur die vroeger nog informatie van u wilde over vader Vasili en die zich nu bezighield met de oppositie, u in het ziekenhuis op en bracht u naar de politie in Gldani. U werd er urenlang ondervraagd. U zou met de politie moeten samenwerken door hen informatie te geven over de oppositie. Zjorika bedreigde u door te zeggen dat hij tegen u, die Ossetische ouders had, een zaak zou starten als vijand van het volk. Op de avond van 8 mei 2009 haalden drie personen die door Zjorika waren gestuurd u thuis op. Ze brachten u naar de kunstmatige zee van Tbilissi. Ze vroegen of u op Zjorika's voorstel zou ingaan. U zei dat u niemand zou kunnen bespioneren. Hierop werd u geslagen en aan uw handen en voeten vastgebonden waarop u het bewustzijn verloor. U werd achtergelaten naast het water. Redders troffen u de volgende ochtend aan. U zocht vervolgens een oude vriend op die huisdokter is en die u zei dat u niets ernstigs had en naar huis moest gaan. Op 9 mei 2009 kwam een koerier u tegen tien uur 's morgens een oproepingsbrief brengen. U zou zich op 18 mei 2009 bij de politie in Gldani moeten melden. U moest in een boek tekenen dat u de stad niet zou verlaten. Hierop riep u de hulp in van uw kennis Zjora, die politiekolonel was geweest bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en veel kennissen had. Hij vertelde u dat hij vernomen had dat men u wilde arresteren. U besloot toen opnieuw uw land te verlaten. Zjora bracht u de volgende dag met zijn jeep vanuit Tbilissi naar Batumi, waar jullie samen de boot namen naar Odessa in Oekraïne. Vanuit Odessa reisden jullie met de auto verder naar Lvov. Een vriend van Zjora regelde er een toeristisch visum voor u, waarop u vanuit Lvov met een toeristische autobus via Polen en Duitsland tot in België geraakte. U kwam in België aan op 18 mei 2009 en vroeg er de volgende dag, op 19 mei 2009, voor het eerst asiel.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in geval van terugkeer naar Georgië vreest door uw autoriteiten te worden gearresteerd omdat u niet op hun voorstel wilde ingaan om hen informatie te verschaffen over de oppositie. U had bovendien een uitreisverbod getekend en was niet op een oproeping ingegaan om bij de politie te verschijnen.

Er moet echter eerst en vooral worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel bewijs aanbracht van de problemen die u na uw terugkeer in uw land in de lente van 2009 zou hebben gekend (CGVS, p. 19). Toen u gevraagd werd of u de oproepingsbrief kon voorleggen die u verklaarde te hebben gekregen op 9 mei 2009, zei u dat u die niet had. Toen u hierop werd gevraagd wat met deze convocatie gebeurde, kon u zich dat niet herinneren waaraan u toevoegde dat u erg verstrooid was geweest (CGVS, p. 17). Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u deze oproepingsbrief nota bene de dag voor uw vertrek uit uw land zou hebben gekregen, kan uw uitleg in deze niet overtuigen. U legde voorts evenmin enig bewijs voor van uw ziekenhuisopname op 6 mei 2009. U had immers verklaard dat u door uw autoriteiten werd aangevallen en vervolgde dat u overal wonden had op uw lichaam. Toen u hierop naar een bewijs van uw ziekenhuisopname werd gevraagd, minimaliseerde u uw verwondingen ineens door te zeggen dat u geen ernstige wonden had en dat ze dat in het ziekenhuis meteen hadden verzorgd (CGVS, p. 15 en 16). Het gebrek aan enig bewijs aangaande de problemen die u na uw terugkeer in uw land in de lente van 2009 zou hebben gekend evenals uw weinig aannemelijke uitleg hiervoor ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U legde de Belgische asielinstanties verder evenmin enig bewijs voor van uw verklaarde terugkeer naar Georgië van begin maart 2009. Nu verklaarde u weliswaar dat het bewijs hiervan, met name uw paspoort, in Georgië ligt (CGVS, p. 11). Zoals hieronder uitvoerig uiteengezet, kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u tijdens uw laatste uitreis uit uw land uw paspoort, uw reisdocument bij uitstek, in uw land zijn vergeten (CGVS, p. 9).

Toen u naar uw identiteitsdocumenten werd gevraagd, zei u immers dat u uw paspoort, waarmee u in 2005 naar België was gekomen en dat nu waarschijnlijk nog steeds geldig is, in Georgië was vergeten. U vervolgde dat u zelfs niet weet waar dit document ligt en dat u uw paspoort niet nodig had (CGVS, p. 9). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u in ditzelfde verband dat u ooit een paspoort had gehad maar na de vervaldatum geen nieuw paspoort had aangevraagd. U vervolgde er dat u niet meer weet waar dit paspoort ligt. Uw uitleg aangaande uw reisdocument bij uitstek is echter niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat de indruk dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld de door u verkregen visa te verzwijgen.

Aangaande de manier waarop u in mei 2009 tot in België zou zijn geraakt, verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u vanuit Oekraïne met een vals paspoort reisde, maar dat u niet weet welke nationaliteit hierin vermeld stond (Verklaring DVZ vraag 21). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u niet te weten welke naam, noch welke geboortedatum in het paspoort stond vermeld waarmee u in mei 2009 naar België reisde. U wist evenmin onder welke nationaliteit u toen reisde (CGVS, p. 12 en 13). Gezien het risico om bij binnenkomst in de Schengenzone aan een strenge individuele controle te worden onderworpen (zie hiervoor bijgevoegde informatie in administratief dossier), is het niet aannemelijk dat u niet zou weten welke naam en welke geboortedatum in het reisdocument stond dat voor u bestemd was, laat staan welke nationaliteit u volgens dit document zou bezitten (CGVS, p. 12 en 13). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u naar aanleiding van de problemen die u in mei 2009 in uw land zou hebben gekend in het geheel naliel bescherming te zoeken in uw land (CGVS, p. 18 en 19). Toen u immers werd gevraagd of u ergens klacht indiende naar aanleiding van wat u overkwam, zei u dat u dat niet had gedaan (CGVS, p. 18). Nu verklaarde u weliswaar dat u hiervoor toch moeilijk bij uw vijanden terecht kon en dat u bovendien geen tijd had gehad (ibid.). Uw uitleg waarom u geen bescherming zocht bij uw autoriteiten kan echter niet overtuigen. Afgezien van het feit dat u zich hiervoor tot een andere instantie had kunnen wenden dan tot het politiebureau van Gldani, blijkt uit uw verklaringen dat uw vriend Zjora, die een hoge positie bekleed had bij de politie in uw land, veel kennissen had. U liet echter na zijn hulp in te roepen om bescherming te zoeken aangaande uw problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land in 2009 te verlaten. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u weet dat er in uw land een organisatie bestaat die opkomt voor de bescherming van de mensenrechten, maar dat u deze organisatie evenmin raadpleegde (CGVS, p. 18 en 19). Gezien de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsdaden (u verklaarde immers hard te zijn geslagen, aan uw handen en voeten te zijn vastgebonden en naast de zee van Tbilissi te zijn gedumpt en achtergelaten), zou van u redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u op zijn minst een poging zou hebben ondernomen om de politiemedewerkers, van wie u er nota bene een herkend had, aan te klagen alvorens uw land te verlaten en in een ander land bescherming te zoeken. Hoe dan ook maakt u niet aannemelijk dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

U haalde tenslotte problemen aan die verband houden met uw lidmaatschap van de geloofsgemeenschap van vader Vasili. Zo zei u dat u omwille van deze problemen in 2005 naar België was gekomen, maar dat u daarnaast ook naar België kwam om een auto te kopen. De ernst van de door u aangehaalde problemen die verband houden met uw lidmaatschap van uw geloofsgemeenschap wordt echter volledig ondermijnd door het feit dat u na uw aankomst in België in 2005 nota bene vier jaar in België verbleef zonder er asiel te vragen, zeker gezien uw vrouw bij wie u na uw aankomst in België introk dat wel had gedaan.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dan ook dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch enige zwaarwegende gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte met vertaling en apostille waar het Georgische consulaat in Brussel u aan had geholpen, uw identiteitskaart, attest over registratie als Georgisch staatsburger en rijbewijs bevatten uw identiteitsgegevens, die door mij niet in vraag worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In hoofddorde vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus "toe te kennen" en in ondergeschikte orde vraagt hij subsidiaire bescherming.

2.1.2.1. Aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus voert verzoeker aan dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij zijn paspoort en de oproepingsbrief van de politie niet kon meenemen omdat hij snel uit Georgië moest vertrekken. Hij voert verder aan dat hij geen bescherming kan zoeken bij de personen die hem bedreigen en dat zijn kennis Z. hem enkel uit het land kon helpen.

2.1.2.2. Aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Hij herhaalt dat de Georgische autoriteiten hem hebben mishandeld en stelt dat hij vreest dat ze hem opnieuw zullen oppakken en mishandelen omdat hij niet is ingegaan op de oproeping. Hij kan in Georgië geen bescherming krijgen omdat het de Georgische autoriteiten zelf zijn met wie hij problemen heeft.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Verzoeker heeft geen documenten neergelegd die zijn asielrelaas kunnen staven. Tijdens het gehoor verklaarde hij dat hij zich niet meer kon herinneren wat er met de oproepingsbrief was gebeurd en dat hij zijn paspoort niet bewust achterliet maar vergat (gehoorverslag CGVS 24 augustus 2009, 9 en 17). Nu verklaart hij dat hij deze documenten niet kon meenemen omdat hij snel moest vertrekken. Deze uitleg is echter weinig aannemelijk. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op 9 mei 2009 besliste om te vluchten maar pas op 10 mei 2009 vertrok (gehoorverslag CGVS 24 augustus 2009, 11). Het is niet onredelijk om te verwachten dat iemand die beslist om zijn land te ontvluchten op zijn minst zijn paspoort meeneemt. Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij ernstige en aanhoudende pogingen heeft ondernomen om de oproepingsbrief en zijn paspoort alsnog in zijn bezit te krijgen. Verzoeker heeft geen verklaring voor de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat hij niet zou weten welke naam, welke geboortedatum en welke nationaliteit in zijn reisdocument stonden.

Verzoeker herhaalt dat hij geen bescherming kan zoeken bij de personen die hem bedreigen maar dit verklaart niet waarom hij zich niet tot een andere instantie gewend heeft of geen beroep heeft gedaan op een mensenrechtenorganisatie.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Herhaald weze dat ook wat de subsidiaire bescherming betreft de bewijslast op de asielzoeker rust die aan de hand van concrete elementen moet aantonen dat hij beantwoordt aan de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Verzoeker steunt zijn vraag voor subsidiaire bescherming volledig op zijn asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verder toont verzoeker niet aan en is er geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Georgië een toestand heerst van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

2.3. De middelen zijn ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER